

BRÁNA

AKTUALITY BRANICKÉHO SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

XIII. ročník, číslo 11 - listopad 2007

2

Brána 11/2007

ZÁPIS ZE SCHŮZE STARŠOVSTVA 12. LISTOPADU 2007

- 1) Schválena **pokladní zpráva** za říjen. 2.12. bude vykonána seniorátní adventní sbírka, 25.12. sbírka pro bohoslovce. Na Bible pro Argentinu odešleme Kč 5.000.
- 2) Kontrola zápisu z 10. září – M. Drápalová projednala s ústředím Diakonie naše **připomínky ke smlouvě** se Střediskem Diakonie pro zrakově postižené – do smlouvy budou připomínky začleněny po konzultaci s právníkem. Staršovstvo vzalo na vědomí výroční zprávu Střediska Diakonie pro zrakově postižené za rok 2006.
- 3) 4.11. proběhlo **ohlédnutí za letními tábory**. Staršovstvo děkuje za výbornou prezentaci.
- 4) Děkujeme všem, kdo se zúčastnili sobotního **úklidu kostela**. I. Plhák upozorňuje, že součástí oblečení a jiné předměty, které se v kostele nahromadily a přes několikrát výzvy nebyly vyzvednuty, budou zlikvidovány.
- 5) **Návštěva dittersdorfského sboru** v Braníku se uskuteční až v březnu příštího roku.
- 6) Jarmila Chadimová požádala o svolení, aby **skupinka**, která dosud měla svá setkání u Chadimů, mohla mít své schůzky v kostele. Staršovstvo nemá námítky; otvírání kostela zajistí A. Hrubá.
- 7) **Vánoční hra** bude provedena v neděli 23.12. dvakrát, a to od 14,00 a 15,30 hod. Dárky pro účinkující připraví M. Drápalová.
O napsání vánočního dopisu poprosí br. kurátor sestru Nývltovou.
Bohoslužby o vánocích a na konci roku:
23.12. v 9,30, odpoledne hra ve 14,00 a 15,30
24.12. v 16,00 (káže Jaro Křivohlavý)
25.12. v 9,30 (Večeře Páně)
30.12. v 9,30
31.12. v 16,00 (káže Jaro Křivohlavý)
1.1. v 9,30 (Večeře Páně)
- 8) J. Zvánovcová předložila **přehled změn ve sborové kartotéce**, ke kterým došlo od ledna do října 2007.
- 9) P. Novotný přečetl zprávu sestry Mamulové o **vizitaci sboru** Braník.
- 10) Od seniorátního výboru jsme obdrželi zprávu, že opakovaná **volba faráře** musí být uskutečněna do konce letošního roku. Volba bude provedena v neděli 2. prosince. Kázáním poslouží br. kurátor.
- 11) **Bratr farář Rejchrt oznámil, že by rád ukončil svou kazatelskou službu** v Braníku v září až říjnu příštího roku. Po delší diskusi staršovstvo nabídlo br. faráři, že jej zprostí některých organizačních povinností a poprosilo jej, aby znovu zvážil své rozhodnutí a termín odchodu posunul alespoň do volby nového staršovstva začátkem roku 2009.

Zapsala: R. Černá

VZTAHY MEZI LIDMI

Téměř devatenáct let nás dělí od přednášky faráře Mirka Heryána na kurzu poradního odboru pro vzdělávání laických pracovníků v lednu 1989 – liší se v něčem problémy našich rodičů a problémy naše? Posuďte sami. Zde jsou these z jeho přednášky:

Učení v našich sborech může být dobře biblické, kázání může být živé a aktuální, prostředí našich sborů může být přívětivé... a přesto může být společenství našich sborů nepřítavné, nejsou-li mezi námi dobré vztahy. A to se pozná na první pohled. Mohli bychom si udělat jakýsi soukromý test, podle kterého bychom mohli změřit jaký podíl máme my na vztazích v našem sboru.

1) Kdy jsem naposledy poprosil někoho o odpuštění? Nebo opravdu nebylo třeba za odpuštění prosit?

2) Dovedu přijmout kritiku? Kritizoval mě vůbec někdo? Jsem tak dokonalý, že mě nikdo kritizovat nemusel? Nebo jsem prostě kritiku už dávno zakřiknul, takže si nikdo už netroufá pozvednout kritické slovo? A jak je to se mnou? Učím se umění spojit moudrost, poznání a lásku? Apoštol píše v ep. Římanům, že děkuje za ně, za to, že jsou tak naplnění poznáním, moudrostí a láskou, že se i napomínati dovedou vespolek.

3) Komu ještě nedovedu odpustit? Komu konkrétnímu, a co?

4) Mám ve sboru někoho, s kým mohu hovořit i o svých nejintimnějších osobních problémech? A dovedu sám naslouchat a hlavně svěšené si ponechat opravdu pro sebe? To co slyším, se nesmí ode mne dozvědět ani manželka, natož pak, aby si o tom za chvíli povídali všichni ve sboru.

5) Mám důvěrný a dobrý vztah k člověku, který má ve sboru nějakou větší odpovědnost? Hovořím s ním o sboru,

modlím se za jeho práci, za moudrost pro něho?

Neujasněné vztahy jsou půdou, ve které roste nejednota a roztržky. Jen křesťan schopný utvářet vztahy bude užitečný pro jednotu sboru a církve. ...V poslední době, zejména letos, přišla do oblasti naší církve nová myšlenka, která nemusela být vůbec nová, protože už před několika lety jsme si mohli v Kostnických jiskrách a potom i v Katolických novinách přečíst modlitbu za **uzdravení vzpomínek**. Možná, že někdo z vás tuto modlitbu Herberta Müllera četl. Teď to přišlo znovu jako vlna. Asi 35 většinou mladých lidí mělo možnost velice naléhavě slyšet, jak důležité je pro zdravý duchovní život **vnitřní uzdravení**. V modlitbě o vnitřní uzdravení nejde o mou osobní vinu. Tu osobní vinu vyslovujeme ve zpovědi. Před některým bratrem, ke kterému máme důvěru, nebo v hluboké generální zpovědi ve svém pokojíku před Bohem. Při vnitřním uzdravení nejde o osobní vinu, nýbrž o zranění, které člověk utrpěl od jiných... Může dojít k hlubokému zranění ve vztahu k otci nebo k matce, k sourozenci, k partnerovi, k dceři nebo synovi, a nebo i v širších vztazích mezi učitelem a žákem, mezi spolužáky, v povolání, ve společnosti. Tato zranění byla často vědomě nezaviněná, a přece zasáhla hluboce do našeho vnitřního života. Prostě my jsme obklopeni světem, který ve zlém leží. Ve světě, který je zatížen hříchem, takže nikdo nežije ve zdravém

nenarušeném vztahu k ostatním. Tak jako se hovoří o kontaminovaném ovzduší, které je narušeno nezdravými zplodinami, působícími onemocnění, tak žijeme v ovzduší, které je narušeno – kontaminováno – hříchem v nejrůznějších podobách: nenávisť, závist, škodolibost, ale také skepsí a podobnými jevy. To vše nás ovlivňuje, zasahuje, zraňuje. A my se tomu nezdravému ovzduší buď přizpůsobujeme, adaptujeme se na ně, nebo se mu snažíme čelit. Třeba tak, že se snažíme na to zapomenout, nebo jdeme do společnosti, kde zní co nejvíce decibelů, nebo kde je možno

prožít něco vzrušujícího. To je pokus zatlačit zraňující vjemy hluboko do podvědomí. Tam to pak žije a pracuje jako skrytá výbušnina, nebo jako plyny, které mají určitou rozpínavost a čekají jen na chvíli, aby se projevíly a otravují náš život zevnitř.

Je třeba zkoumat naše vztahy a dát si je ozdravit Ježíšem Kristem a jeho láskou. Je nezbytné, abychom Krista nechali sestoupit až tam do toho podvědomí, aby tam udělal pořádek, vyčistil, odpustil, vyhojil. Já věřím, že je to možné, ale je k tomu potřebí veliké pastýřské moudrosti a konkrétních rad. ■

MOC BOŽÍ PŘÍTOMNOSTI

S TONY KALMOVOU O MOCI BOŽÍ PŘÍTOMNOSTI

Tony Kalmová jezdí do Prahy již mnoho let. Je členkou holandské reformované církve (tedy holandské verze ČCE, byť početně daleko větší). V Praze však zdá se, komunikuje především s Církví bratrskou. Její cesta ke křesťanství byla, jako u mnohých z nás, složitá. Poté, co plně uvěřila, se seznámila se službou americké křesťanské psychologičky Leanne Payne, která se věnuje provázanosti odpuštění, vnitřních zranění a orientaci naší osobnosti tak, jak je vtisknuta ranným dětstvím. O uzdravování vnitřní zraněnosti byl i seminář, který Tony Kalmová v Praze vedla 19. a 20. října 2007. Rozhodl jsem se ze svých poznámek nabídnout pár minipříběhů, které Tony Kalmová ve svém vystoupení použila. Směřování jejího vyučování je z nich dobře vidět. K tématu bych se rád vrátil i v trochu obecnější poloze v některých z dalších čísel Brány.

Aleš Drápal

Co řekla moje snacha své dceři, jednomu z dvojčat

„Když jsi spolu s bratříčkem rostla u mě v břísku, tak jsem byla hrozně zvědavá, jak budeš vypadat. Nemohla jsem se dočkat toho, až se narodíš. A pak jsi se narodila a byla jsi krásnější, než jsem si vůbec dovedla představit.“

A holčička, má vnučka, tančí nadšeně po místnosti a volá „Jsem daleko krásnější, než si moje maminka uměla představit.“

A tak nás vidí Bůh.

Můj vnuk

Něco buduje ze stavebnice a nejde mu to. Pořád se snaží, a ne a ne se to podařit. Vzteká se a nakonec stavebnici rozmetá. Nabízenou pomoc odmítá, protože to chce „udělat sám!“. Jeho maminka je však mírná a trpělivá. Říká mu, že to určitě zvládne, když mu malinko pomůže: „Jenom docela malinkou pomoc.“, a sbírá rozházené díly. Vnuk si nakonec dá říci a staví spolu s maminkou. Poslední díl usazuje on a vítězně oznamuje, „že to udělal“.

Co se vlastně stalo? Maminka mu dala důvěru. A Bůh je také takový. Dává nám důvěru a má s námi trpělivost. V takovém vztahu lze růst. Dnes Boas, můj vnuk, je obrovsky šikovný a staví ze stavebnic překrásná a složitá díla.

Necitlivost rodičů

Když jsem byla malá, tak se to u nás řešilo jinak. Když mi něco nešlo a byla jsem naspuená, tak mi řekli, že jsem protivná a poslali mě do mého pokoje.

Bůh ale chce, abychom předávali lásku a důvěru.

Stejně to bylo s nemocí. V mé rodině jsem se naučila, že když máte bolest, tak místo soucitu se dočkáte obvinění. Když jsem si jako holčička rozbila kolena, tak jsem se dozvěděla, že mám dávat pozor a že jsem hloupá. Žádná utěšování se nekonala.

Vzpomínám si na jeden příběh. Bylo mi 19 nebo 20 let, kdy jsem přijela domů autobusem někdy o půl druhé v noci. Stalo se to tak, že autobus, kterým jsem jela, sjel díky tomu, že řidič neznal cestu, omylem do vodního kanálu. Byli jsme zaplaveni asi do poloviny vodou a mnozí se zranili. Já jsem si vymkla oba kotníky a řidič náhradního autobusu mě přinesl domů v náručí. Rodina mě sice úzkostně očekávala, ale dopadlo tak, že mi otec vyhuboval za strach, který měli, a řekl mi, že mě nechce vidět, a poručil mi, abych šla do svého pokoje.

I díky takové výchově jsem se naučila nevěnovat pozornost svým bolestem. Bůh však chce, abychom se dostali přes taková omezení. Ve své rodině jsem se to nenaučila. Předkládala jsem to Ježíši a snažila jsem se porozumět, jak on do toho vstupuje. Zjistila jsem, že mě především utěšuje. Že mi říká, že to bylo obtížné mít takové rodiče. Uzdravil moji hořkost vůči nim a dal mi prožít odpuštění.

Devastující důsledky rodičovské kritiky

Ježíš nechce, abychom stále jeli ve starých kolejích. Chce, abychom vystoupili ze zažitých neúspěšných vzorců našeho chování a začali jednat jinak. Povím jeden příběh ze své poradenské služby. Přišel za mnou muž a vyprávěl mi, že má opakované problémy v práci, které mají společné to, že kdykoliv ho nějaký nadřízený kritizuje, tak si připadá totálně zneuznaný a úplně ztrácí schopnost v práci pokračovat.

Mluvili jsme o jeho rodině a dozvěděla jsem se, že jeho otec bojoval ve válce a že ta ho hluboce ovlivnila. Viděl spoustu násilí a hrubosti, a neuměl na to reagovat jinak než tím,

že se zcela uzavřel do sebe. Nebyla na něm nikdy vidět žádná radost, a to je pro děti těžké. Děti stojí o to, aby jejich rodiče byli šťastní. Velice jsem se snažila tomu muži pomoci, ale šlo to ztuhla. Společně jsme se modlili a dlouho jsme čekali. Konečně se mu vybavil mezi zasutými vzpomínkami jeden příběh:

Jeho otec měl firmu na pěstování tulipánů. Při expedici bylo spoustu práce s tříděním, balením a podobně, při které pomáhaly i děti, zvláště mužova starší sestra. Jednoho rána když se ten muž, tehdy asi devítiletý chlapec, probudil, tak ho napadlo, jak by se celý proces dal urychlit a zjednodušit. Nemohl se dočkat až to tatínkovi řekne. Myslel si, že ho to bude zajímat. Jenomže tatínek se rozzlobil a vynadal mu „Myslíš si, že jsi chytřejší než tvůj otec? Běž pryč!“.

Pro toho muže bylo velmi těžké, aby přijal, že Ježíš je s ním. Po nějakém čase modlitby a hledání však rozpoznal, že Ježíš se na jeho otce velmi zlobil. Pochopil, že Ježíš sdílí jeho hněv z nespravedlivého a surového odmítnutí. Ježíš viděl, jaké to bylo, a chce, abychom viděli pravdu. Věděl, jak to bylo těžké, protože dítě v takových situacích má sklon vinu vzít na sebe. Společně jsme pak pracovali na tom, aby se ten muž uměl přijmout, tak jako ho přijal Ježíš. Pomalu do toho vrůstal a naučil se lépe zvládat komunikaci s těmi, kdo vůči němu stáli v pozici autority.

Modlitba za prázdnou tvář

Jednou jsem měla pozoruhodný zážitek. Potkala jsem muže, který tlačil kočárek. Měl by být šťastný. Ale jeho tvář žádnou emoci neukazovala. Jeho výraz obličej byl naprosto prázdný. Jako kdyby vůbec nic necítil, neprožíval. Oslovila jsem ho a začala s ním hovořit o jeho životě. Vyprávěl mi, že se narodil za války v Rotterdamu v době, kdy byl intenzivně bombardován. Jeho maminka zažila obrovský strach, který ho, zdá se, natrvalo poznamenal. Modlili jsme se spolu a prosili jsme, aby Ježíš přišel se svou uzdravující mocí a naplnil ho vnitřní jistotou a bezpečím.

Vůbec jsem nevěděla, k čemu to povede, a dlouho jsem se to neměla dozvědět. Potkali jsme se až po třech letech. Opět tlačil kočárek, ale vypadal jinak. Byl to radostný člověk. Přesvědčila jsem se, že modlit se za traumata ranného dětství má smysl.

Naše minulost

Jednou jsem se dostala do kostela, ve kterém byla výstava dřevěných plastik. Vyřezával a sestavoval je sám místní farář. Jedna plastika se mi zdála překrásná. Dlouho jsem před ní stála, až autor přišel a ptal se, zda se mi líbí. Řekla jsem mu, že je to úžasně vytvarované. Vidíte, povídal, a byl to shnilý kus dřeva vyplavený vodou. Když jsem všechny shnilé části oddělil, tak se vylouplo tohle. Pro mne se tento příběh stal symbolem. Tak chce Ježíš proměnit nás. Až se odřežou ty shniloty, vynikne krása, ke které jsme byli stvořeni. Promění naši bolavou minulost v zářící přítomnost. ■

OHLEDNUTÍ ZA TÁBORY 2007

Letošní setkání těch, kdo si chtěli zavzpomínat na krásné chvíle, které společně prožili, i těch, kdo chtěli aspoň zpozřdí nakouknout do táborové kuchyně a vrátit se tak trochu do mladých let, se konalo v neděli 10. listopadu. Začalo po bohoslužbách a skončilo, jen s krátkou přestávkou na oběd, před půl čtvrtou odpoledne. Prezentace jednotlivých akcí na sebe těsně navazovaly, všechny byly doprovázeny obrázky, někdy i videem. Je vidět, že práce s počítačem těm mladým není cizí, a tak jsme se mohli od srdce zasmát i vtipné kombinaci akčního filmu s putováním naší mládežnické skupiny. Na programu byly zprávy o akcích, které se konaly dávno před prázdninami i o těch skutečně prázdninových:

- **Povánoční expedice** – akce o přežití – z líčení Marie Jelínkové jsme pochopili, že to bylo drsné, ale všichni přežili a dokonce se těší, jak si expedici letos po vánocích zopakují.
- **Voda – velikonocce** – Štěpán Vávra nám přiblížil pobyt v nedodělaném domečku CB a plavbě peřejemi z Čeňkovy Pily do Sušice.
- **Vodička** – o víkendovce rodičů s dětmi i o předcházejících rychlokurzech (pro rodiče v Braníku a o druhé tréninkovce, kde se o děti již starali zkušené vedoucí) hovořil Tomáš Bedrník. Vodičku absolvovalo 26 účastníků. Na obrázcích jsme viděli, jak se děti učí stavět šapito, krájet dřevěné hoblinky, aby chytlo i úplně mokré dříví, nafukovat Pálavy (ovšem zdálo se, že děti lodě spíš považují za trampolíny než plavidla), navlékat neopréný a plovací vestičky. Ale i koupání, mytí lodí a na konec i řádění tatinů na lodích, které si od dětí vypůjčili.
- **1. letní voda Bóbr** – o třináctidenním putování v zimě a dešti, žaludečních potížích, ale i o výborné partě referovala Rút Vávrová.
- **Cyklovoda** – Jan Eustác Zvánovec předvedl mapu s vyznačenou trasou, kterou absolvovali od česko-polských hranic po vodě a zpět na kolech. Sluníčko svítilo a účastníci výpravy si užili sportovní dřiny i vodních radovánek. Práce si spíš užil Štěpán Vávra, který v Praze musel naložit kola, odvézt, vyměnit za lodě a pak lodě v Praze složit.
- **Tábor pro malé děti** – představila Katka Zvánovcová. O děti pečovalo 10 vedoucích, všichni společně hráli hry, setkávali se při duchovních programech i výtvarných činnostech, vyráběli batikovaná trička, indiánské členky a náramky. Děti, ač malé, prokázaly značnou životaschopnost, když dokázaly při táborové hře vyhrát nad vedoucími tím, že si vzájemně vyměnily oblečení a tak vedoucím, kteří měli na hlavě krabice pouze s úzkými štěrbinami, značně ztížily, a někdy úplně znemožnily, poznat o koho jde, a tudíž na něj zavolat jménem. Velkou atrakcí byla i návštěva velbloudí farmy.
- **Tábor Pecka** – tradičně výborný a zajímavý tábor pro větší děti představil Michal „Medvěd“ Jungmann. Jeho příznivci se v řadách diváků poznali podle zelených batikovaných triček, stejných jako měl on. Celou dobu tábora bylo krásné počasí, pro

gramy byly zaměřeny na církev. Na videu jsme viděli rytířské klání, ale i kruh táborníků, přejících si dobré chutnání. Medvěd vedl tábor Pecka letos naposled, ale opravdu naposled. Své zkušenosti zúročí při práci v organizaci Royal Rangers. Ale branicové děti se nemusí bát - tábor Pecka bude i příští rok!

- **Sborová dovolená** – obrázky z akce, na které byly zastoupeny všechny věkové kategorie, ukázala Jarka Pecharová. Zvláště představila „bojovku“, kterou na poslední den připravily děti pro dospěláky. Rodiče a přátelé se značně nahonili, když v rozsáhlém zámeckém parku museli v různých zákoutích hledat víly a pak plnit nelehké úkoly.
- **Cyklistický výlet**, který se uskutečnil koncem dubna, představil Petr Holas.
- **Puřák slovenskými horami** vedl a na ohlédnutí představil Pavel Měska. Na obrázcích byli účastníci expedice i dva psi, kteří se k nim přidali a pak je provázeli celých deset dní. Tato skupina byla zachycena na filmu „Letěli do L.A.“. Sřelne titulky vysvětlovaly děj, kdy filmoví ztroskotanci čekají na záchranu – Záchrana nepřicházela – „12 lidí se rozhodlo, že je zachrání – šli drsnou divočinou – ale nakonec – lost – a a new hope – come soon.“ V zachránčích jsme zřetelně poznávali známé tváře.

foto: Pavel Měska

- **Vůz** – tradiční cestu potulné herecké společnosti popsala Katka Holá (viz další článek). Pak nám, a zvláště nadšenému dětskému publiku, naši amatérští herci celou pohádku zahráli. Potěšilo nás, že dobro zvítězilo a konec byl takový aktuálně český. K zastrašení draka stačila písnička o statistice a Honzovi. Pak už místo sežráný princ nezny drakem, případně smrti krvežíznivého draka, nastoupila varianta 2) – předání truhličky s peněžním úplatkem panu královi.

VŮZ 2007

Našeho vozového putování na konci tohoto srpna se zúčastnilo celkem 11 herců. Hráli jsme v okolí Strmilova v jižních Čechách a měli jsme celkem 4 představení. Tentokrát jsme si vybrali známou "televizní" pohádku "Princové jsou na draka" s písničkami Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře.

Celkem jsme při našem vozovém putování získali pro nadaci Klíček 8.800,- korun.

Celá akce proběhla v pořádku, bez problémů a bez úrazů, a tak se těšíme, že si ji možná příští rok zopakujeme!

Katka Holá

STATISTIKA

Jaroslav Uhlíř / Zdeněk Svěrák

Je statisticky dokázáno, že slunce vyjde každé ráno, a i když je tma jako v ranci, noc nemá celkem žádnou šanci.

Statistika nuda je, má však cenné údaje, neklesejte na mysl, ona vám to vyčíslí.

Statistika.....

Když drak si z nosu síru pouští a Honza na něj číhá v houšti, tak statistika předpovídá, že nestvůra už neposnídá.

Statistika..... 2x

Tak vyříd'te té ctěné sani, že záleží to čistě na ní, když nepustí ji choutky dračí, tak bude o hlavičky kratší.

Statistika..... 2x

POZVÁNKY, INFORMACE

TURISTÉ

příští vycházka bude 2. prosince 2007

Vypravíme se do Dolních Chabers (pár stanic busem od metra Kobylisy), kde si prohlédneme jeden z nejstarších románských kostelů v Praze a pak pohodlně sejdem Drahanou roklí (chatová osada ze 30. let) až k odbočce na Zámku (jedno z nejvýznamnějších slovanských pohřebišť a zároveň krásná vyhlídka na vltavské údolí). Výlet ukončíme ve starých Bohonicích (kostel sv. Petra a Pavla, hřbitov odedávna patřící k psychiatrickému ústavu, altán nad Vltavou). Celkem půjdeme asi 6 km. Jídlo a pití je třeba vzít s sebou.

Zdravím a těším se na vás Lenka

24. LISTOPAD 2007 – DEN BEZ NÁKUPŮ

První světový den bez nákupů se slavil v roce 1992 v Kanadě. Od té doby každoročně roste počet lidí, kteří se tohoto svátku NEkonzumace a výzvy k hledání alternativ ke konzumní společnosti účastní.

.....Konzumní společnost se vyznačuje tím, že spotřeba a užívání věcí se zde neomezuje na uspokojování skutečných a přirozených potřeb, ale vlastnění a získávání věcí se stává cílem samo o sobě.

ze studentského časopisu Perspektivy - listopad 2007

EVANGELICKÝ KALENDÁŘ NA ROK 2008

sestavila sestra Lýdie Roskovcová z článků, které byly uveřejněny v evangelických kalendářích v letech 1920 až 1990. Je to velice zajímavý obrázek života a smýšlení církve v různých obdobích.

Kalendář bude možno zakoupit v Braníku před vánoční hrou.

PRAVIDELNÝ KONCERT V ČCE VINOHRADY

se koná v úterý 4. prosince 2006 ve 14,30 hod.

Na programu je Předvánoční pěvecký koncert mladých umělců

BENEFICE

10. listopadu se u Salvátora konal **benefiční koncert souboru Ještěd**. Organizátoři měli obavu, že kostel bude polo-prázdný. Ale stalo se nečekané. Rozhlásová varování, aby lidé nechodili do centra Prahy, měla zřejmě opačný účinek. Kostel byl nacpán k prasknutí. Byl přítomen i synodní senior. Po výzvě, aby řekl pár slov, promluvil o významnosti dnešního dne, kdy se projevila lidská solidarita. Přirovnal liberecký pěvecký soubor, který se dnes bez nároku na odměnu postavil po bok těch, kdo potřebují finanční pomoc, k občanům, kteří se dnes postavili po bok skupině spoluobčanů, kteří se cítí být ohroženi.

Atmosféra koncertu byla mimořádná. Šedesátičlenný soubor zpíval s plným nasazením, i když do kostela doléhal hukot helikoptéry, a dirigentka musela znovu udat základní tón, když ten první několikrát přehlušily sirény policejních aut. Mimořádná byla i výše vybrané částky pro středisko Diakonie ve Stodůlkách. Organizátor koncertu, dejvický sbor ČCE, tak může díky své iniciativě přidat více než 50.000 Kč k ostatním financím, které letos pro toto své partnerské středisko získal.

Tomu se říká fungující patronát.

RČ

Liberecký pěvecký sbor Ještěd v roce 2006 (<http://www.jested-choir.cz>)

Pravidelný sborový program

Neděle 8:30 Chvály
 Neděle 9:30 **Bohoslužby**
 první neděle v měsíci jsou rodinné služby Boží; třetí neděle v měsíci je vysluhována sv. Večeře Páně

Úterý 17:00 – 19:00 **Dorost**

Úterý 18:30 – 21:00 **Mládež**

Středa 18:00 – 19:30 **Biblická hodina**

Středa od 16:00

Setkání předškolních dětí a prvňáčků (i s maminkami)

**úřední hodiny faráře
 PhDr. Lud'ka Rejchrt**
 pondělí a pátek 10,00 – 11,30
 středa 17,00 – 18,00

Obsah

Staršovstvo	2
Vztahy mezi lidmi	3
Moc Boží přítomnosti	4
Ohlédnutí za tábory	7
Vůz 2007	9
Pozvánky, informace	10
Benefice	11
Poslední strana	12

Bohoslužby o vánocích a na konci roku:

23.12. v 9,30 (hra ve 14 a 15,30 hod.)
 24.12. v 16,00 (káže Jaro Křivohlavý)
 25.12. v 9,30 (Večeře Páně)
 30.12. v 9,30
 31.12. v 16,00 (káže Jaro Křivohlavý)
 1.1. v 9,30 (Večeře Páně)

Verš na listopad

Kdo ví, co je činit dobré, a nečiní, má hřích. *Jakubova 4,17*

Zdroj: <http://www.dulos.cz/cz/ib/hesla/>

BRÁNA

XIII. ročník, číslo 11 – listopad 2007

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha – Braník. Vychází jednou měsíčně kromě prázdnin.

Redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, A. Drápal, P. Řičan

Grafická úprava: Jakub Čierný

Příspěvky odevzdejte redakci, pokud možno i na disketě, nebo pošlete mailem na adresu mscerny@volny.cz

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

**Sbor Českobratrské církve evangelické
 Modřanská 118, 147 00 Praha 4 – Braník
 tel.: 244 461 037**

<http://branik.evangelnet.cz>, branik@evangelnet.cz

číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symbol pro dary na křesťanskou službu je 111

Na titulní straně je brána synagogy v Čáslavi (<http://www.kutnahora.cz>)